A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (fellebbezési tanács)

2015. június 19.*

„Fellebbezés — Közszolgálat — Tisztviselők — A Közszolgálati Törvényszék pártatlansága — Bíró kizárása iránti kérelem — Újrabeosztás — Szolgálati érdek — A besorolási fokozat és a munkakör közötti megfelelés szabálya — A személyzeti szabályzat 7. cikkének (1) bekezdése — Fegyelmi eljárás — Védelemhez való jog”

A T-88/13. P. sz. ügyben,

Z (lakóhelye: Luxembourg [Luxemburg], képviseli: F. Rollinger ügyvéd)

fellebbezőnek

az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke (harmadik tanács) 2012. december 5-i Z kontra Bíróság ítélete (F-88/09 és F-48/10, EBHT-KSZ, EU:F:2012:171) ellen ezen ítélet hatályon kívül helyezése iránt benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Unió Bírósága** (képviseli: A. Placco, meghatalmazotti minőségben),

alperes az elsőfokú eljárásban,

A TÖRVÉNYSZÉK (fellebbezési tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, H. Kanninen (előadó) és D. Gratsias bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Ítéletet[1]

1 A fellebbező az Európai Unió Bírósága alapokmánya I. mellékletének 9. cikke alapján benyújtott fellebbezésével az Európai Unió Közszolgálati Törvényszékének (harmadik tanács) 2012. december 5-i, Z kontra Bíróság ítéletének (F-88/09 és F-48/10, EBHT-KSZ, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:F:2012:171) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Közszolgálati Törvényszék elutasította az Európai Unió Bírósága által hozott 2008. december 18-i, a fellebbező áthelyezéséről szóló határozat, illetve 2009. július 10-i, a fellebbezővel szemben írásbeli figyelmeztetés fegyelmi büntetést kiszabó határozat megsemmisítése tárgyában előterjesztett keresetét.

* Az eljárás nyelve: francia.

1 — A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

A jogvita alapját képező tényállás

2 A jogvita alapjául szolgáló tényállást a megtámadott ítélet 23–66. pontja a következőképpen foglalja össze:

„23 A felperest próbaidős tisztviselőként vették fel 2005. szeptember 1-jei hatállyal, és ettől az időponttól 2008. december 31-ig jogász-nyelvészként foglalkoztatták a Bíróság Fordítási Főigazgatóságának egyik fordítási egységénél. 2006. június 1-jén véglegesen beiktatták.

24 2005 decemberében X-et kisegítő szerződéses alkalmazottként vették fel jogász-nyelvésznek ugyanazon fordítási egység ugyanazon csoportjába, mint ahol a felperes dolgozott. X házastársa W, akit ezt követően a Bíróság hivatalvezetőjének attaséjává neveztek ki.

25 A felperes feladata volt, hogy az X által készített fordítások egy részét lektorálja. Azt állítja, hogy e minőségében csakhamar észlelte, hogy X fordításai silány minőségűek, illetve nem tartja be az utasításokat és a határidőket.

26 A felperes azt állítja, hogy ő és egyes kollégái, ideértve csoportvezetőjét is, több alkalommal felhívták az egységvezető, Y figyelmét X állítólagos hozzá nem értésére. A felperes szerint az egység vezetője következetesen figyelmen kívül hagyta az X munkáját érintő bírálatokat, amelynek a felperes álláspontja szerint az volt az oka, hogy az egységvezető hosszú ideje baráti kapcsolatban állt X-szel. Ráadásul a felperes egységen belüli szakmai helyzete romlott, miután megosztotta az egység vezetőjével az X által végzett munka elégtelenségére vonatkozó véleményét. A Bíróság vitatja a tényállás e változatát, különösen az X javára érvényesülő bármifajta kedvező megkülönböztetést, valamint a felperes feletteseinek tétlenségét.

27 Egy 2006. áprilisi esemény megerősítette a felperest abbéli meggyőződésében, hogy az egységen belül X kedvező megkülönböztetett bánásmódban részesül. Azt követően ugyanis, hogy a felperes észlelte, hogy az X által készített fordítás nem volt befejezve, és megkérte, hogy fejezze azt be, X a felperes állítása szerint az új dokumentumot »befejezett munka« megjelöléssel átadta a titkárságnak, jóllehet a szervezeti belső szabályok szerint azt újbóli ellenőrzésre vissza kellett volna adnia a felperesnek. Ezt követően a felperes jelentette az esetet Y-nak, és X-szel szemben szigorú intézkedések alkalmazását kérte, amit Y visszautasított.

28 A felperes az egységvezető viselkedése miatt panaszt tett az egysége tevékenységét irányító igazgatónál, mivel az szerinte »nem megfelelő és ellenséges« volt.

29 A Bíróság szerint az igazgató egy 2006. december 10-én tartott találkozó alkalmával kifejtette a felperesnek X alkalmazásának okait. A felperes azt állítja, hogy e találkozón az igazgató elismerte, hogy X-nek az egység más tagjaival való kapcsolatában is nehézségei vannak, és hogy korábban már kétszer volt sikertelen az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) által a Bíróságon jogász-nyelvészi állás betöltése céljával szervezett nyílt versenyvizsgán. A Bíróság vitatja a felperes által a korábbi igazgatónak tulajdonított közlések valóságtartalmát.

30 A felperes 2007. május 14-én fordítási hibákat észlelt egy X által fordított bírósági ítéletben. Erről tájékoztatta az egységvezetőt, Y-t.

31 2007. május 25-én a 2006-ra vonatkozó értékelési eljárás során a felperes találkozott a Fordítási Főigazgatóság fellebbviteli értékelői minőségében eljáró főigazgatójával. A felperes az álláspontja szerint megosztotta a főigazgatóval azokat a nehézségeket, amelyekkel a csoportjába tartozó egyik személlyel szemben az egység vezetője, Y által tanúsított kedvező megkülönböztetett bánásmód miatt szembesült, ugyanakkor a felperes X-et nem nevezte meg. A felperes állítása szerint a főigazgató azonnal felháborodott, és belső vizsgálat szervezését javasolta annak megállapítása érdekében, hogy a felperes által megnevezett személy kedvező megkülönböztetett bánásmódban

részesült-e a jogász-nyelvészi állásra való jelentkezésekor. A felperes szerint, miután a főigazgató megtudta, hogy X-ről, vagyis a Bíróság hivatalvezetője attaséjának feleségéről van szó, azt javasolta a számára, hogy menjen át egy másik főigazgatóságra. A Bíróság vitatja a felperes által a főigazgatónak tulajdonított közlések valóságtartalmát.

32 A felperes azt állítja, hogy egy 2007. november 23-i elektronikus levélben, a 2007-re vonatkozó értékelési eljárás alkalmával írt feljegyzésben és végül egy 2008. november 11-i, többek között a Bíróság hivatalvezetőjének címzett elektronikus levélben is felhívta felettesei figyelmét arra, hogy az egységvezető X-et kedvező megkülönböztetett bánásmódban részesíti.

33 Időközben 2008. július 10-én az egységvezető, Y, úgy döntött, hogy a felperest az egységen belül működő másik csoportba osztja be, mivel a felperes és csoportvezetője között a kapcsolat konfliktusos volt. A felperes szerint ezen indok valóssága megkérdőjelezhető, egyrészt mivel az említett csoportvezető éppen az Európai Unió Tanácsához történő áthelyezés előtt állt, másrészt mivel a csoportvezető nem tudta, hogy milyen indokok alapján minősíthették a felperessel való kapcsolatát konfliktusosnak mindaddig, amíg ő maga nem beszélt az egységvezetővel. A felperes ugyanakkor nem nyújtott be kifogást a csoport megváltoztatására vonatkozó határozattal szemben.

34 A felperes 2008. szeptember elején a [Bíróság hivatalvezetőjének a személyes méltóság tiszteletben tartásáról szóló, 2006. november 20-i közleményével] létrehozott lelki zaklatási ügyekben eljáró egyik tanácsoshoz fordult.

35 A felperesnek 2008 novemberében azt javasolták, hogy a munkával kapcsolatos dokumentumokat a továbbiakban fizikailag ne, hanem csak elektronikusan továbbítsa.

36 Mivel a felperes úgy érezte, hogy az egységvezetőjétől elszenvedett állítólagos lelki zaklatás miatt már elért a végső határra, 2008. december 9-én egysége valamennyi tagjának címezve küldött egy elektronikus levelet, amely a felperes által benyújtott francia változat szerint a következőképpen szólt:

»Kedves kollégák, holnap már én sem dolgozom veletek, és egy alaposan átgondolt döntésről van szó, amely ugyanakkor némi magyarázatot igényel azok kedvéért, akik nem ismerik a helyzetet, hogy nehogy bárki megsértve érezhesse magát.

Amint ugyanis azt a legtöbben észrevehettétek, az egységvezető velem szemben tanúsított viselkedése különösen ellenségessé, néha egészen udvariatlanná vált – és (viselkedésének) ez a minősítése még igen tapintatos –, azért, mert felhívtam a figyelmet arra, hogy nem képes különválasztani szociális és szakmai kapcsolatait, ami nagyon káros hatással volt az egység működésére és a lektorok munkakörülményeire, akik munkájuk során szembekerültek az egységvezető régi ismerősével, aki közel két évig kapott ideiglenes alkalmazotti szerződéseket a szervezetünknél.

Ez a helyzet nem csak engem zavart, de úgy tűnik, én mertem egyedül kifejezni egyértelműen, hogy mit gondolok erről, nevezetesen hogy ebben az egységünknél dolgozó többi személlyel szembeni tisztelet hiánya nyilvánult meg, mivel az ismerősök kivételezett kezelése sajnos a többiek kárára valósult meg, akik vagy EPSO versenyvizsgát követően, annak eredményeként, vagy saját tudásuk és képességeik alapján kerültek ide, a Bíróságon belüli baráti, családi vagy egyéb kapcsolatok nélkül.

Mondanom sem kell, hogy a bosszú durva volt, és az is maradt, és ez kihat a munkakörülményeimre. Úgy vélem ugyanakkor, hogy az olyan értékek, mint a becsület, a tisztesség és a méltóság sokkal fontosabbak, mint például egy fél előmeneteli pont. Egyetlen tisztség sem hatalmazza fel annak viselőjét arra, hogy a többieket inkorrekten vagy arrogánsan kezelje, főleg nem olyan tisztán személyes okok miatt, amelyeket közületek mindenki, aki ismeri az egységünknél 2005 decembere és 2007 júniusa között előállt helyzetet, önmaga értékelhet.

Azoknak, akik azt ismételgették nekem, hogy semmit nem tehetünk azokkal szemben, akiket ilyen kapcsolat fűz egymáshoz, és hogy itt semmi nem változik, az a jó hírem van, hogy ellenkezőleg, már most sok minden változott, és hamarosan még több dolog fog változni. Ennek legjobb bizonyítéka, hogy jelenleg az EPSO versenyvizsga sikeres pályázóit vették fel az egységünkhöz, illetve olyanokat, akikkel szemben a legkisebb kétség sincs a tekintetben, hogy őket saját értékeik alapján alkalmazták, és nem például az alapján, hogy kiket ismernek és milyen régóta.

Azoknak, akiknek semmi nem veheti el az étvágyát, jó étvágyat kívánok!

[…]

U. i.: nagyon köszönöm mindazoknak, akik a [személyzeti bizottság tagjainak] választásán rám szavaztak (közel 350 szavazat, ami nagyon jó eredmény), köszönöm továbbá a leveleket és az egyéb módon kifejezett támogatást. Ez azért építő tapasztalat, hogy egy ilyen sok emberből álló csoport is úgy látja, hogy sok mindennek kellene változnia nemcsak a mi egységünkön, hanem az intézménynél is. Jelenleg ennek esélyei jóval nagyobbak, mint korábban.«

37 Ugyanezen a napon az egysége tevékenységét irányító új igazgatónak és másolatban a Fordítási Főigazgatóság főigazgatójának megküldött elektronikus levélben a felperes meghallgatást kért az általa véleménye szerint elszenvedett lelki zaklatás tárgyában.

38 A felperes 2008. december 10-én egy másik elektronikus levelet küldött […] egységvezetőjének, Y-nak, valamint az egység minden munkatársának, amelynek szövege a felperes által benyújtott francia fordítás alapján a következő:

»Üdvözlöm,

Felettesei régóta tökéletesen tisztában vannak az üggyel, és [a főigazgató] véleménye az volt, hogy az Ön egyik ismerősével kötött szerződéseket a Bíróságon belső vizsgálatnak kellene alávetni. Jelenleg annak tisztázása zajlik, hogy miért nem került sor időben a vizsgálatra, és ki a felelős ezért a hanyagságért.

A nekem címzett fenyegetések nem változtatnak a tényeken és [az egység tevékenységét irányító új igazgató] korábban már úgy döntött, hogy szükséges időt fog szentelni az Ön által tisztségének ellátása körében tanúsított, nem megfelelő viselkedéssel kapcsolatos meghallgatásra, mivel a korábbi igazgató […] hosszú időn keresztül nem vett tudomást erről a problémáról, és úgy tűnik, hogy ez mostantól megváltozik.«

1. A 2008. december 18-i, áthelyezésről szóló határozat

39 Annak, hogy a felperes az egysége valamennyi tagjának elküldte a 2008. december 9-i és 10-i elektronikus levelet, első következménye az volt, hogy a Bíróság hivatalvezetője kinevezésre jogosult hatósági minőségében meghozta a 2008. december 18-i határozatot, amelyben intézkedett a felperes áthelyezése iránt, akit [az Európai Unió tisztviselőinek] személyzeti szabályzata 7. cikkének (1) bekezdése alapján 2009. január 1-jei hatállyal áthelyeztek a Könyvtár Főigazgatósághoz […]. A határozatot közlő feljegyzésben a Bíróság személyzeti és pénzügyi főigazgatója jelzi, hogy »a határozat indoka, hogy biztosítani kell [az Ön] egység[ének] megfelelő működését […], amelyet megzavartak az Ön által 2008. december 9-én és 10-én az egység valamennyi munkatársa számára megküldött, feletteseivel szembeni súlyos vádakat tartalmazó elektronikus levelek«.

40 A felperes 2009. április 2-án panaszt nyújtott be [az Európai Unió tisztviselőinek] személyzeti szabályzata 90. cikkének (2) bekezdése alapján, amelyben a 2008. december 18-i határozat hatályon kívül helyezését, valamit az őt ért nem vagyoni kár megtérítését kérte, amelynek összegét 30 000 euróra értékelte. […]

42 A panaszok elbírálásával megbízott bizottság 2009. július 13-án közölt, 2009. június 30-i határozatában elutasította a 2009. április 2-i panaszt.

2. A 2009. július 10-i fegyelmi büntetést kiszabó határozat

43 A 2008. december 9-i és 10-i elektronikus levelek elküldésének második következménye az volt, hogy a Fordítási Főigazgatóság 2008. december 19-én feljegyzést küldött a Bíróság hivatalvezetőjének mint kinevezésre jogosult hatóságnak, amelyben a felperessel szemben fegyelmi eljárás megindítását kérte (a továbbiakban: aktafeljegyzés) [...].

44 A Bíróság hivatalvezetője 2009. január 12-i feljegyzésében közölte a felperessel az aktafeljegyzést, amelyhez csatolta a 2008. december 9-i és 10-i elektronikus levelek francia nyelvű fordítását, és [az Európai Unió tisztviselőinek] személyzeti szabályzata IX. mellékletének 3. cikke alapján idézte a fegyelmi tanács ülésére. Ezt az ülést 2009. január 28-án tartották meg, a Bíróság Személyzeti és Pénzügyi Főigazgatóságának Humánerőforrási Szervezési és Személyzeti Igazgatósága igazgatójának jelenlétében, aki a jegyzőkönyvet vezette. Ezen az ülésen a felperes kérte, hogy a jegyzőkönyv elkészítése nyomán tett első észrevételeihez írásban kiegészítő észrevételeket nyújthasson be, amire lehetőséget kapott.

45 2009. február 3-án a felperes kézhez vette a 2009. január 28-i ülésről készült jegyzőkönyv tervezetét, és február 9-én a kinevezésre jogosult hatósággal közölte az e tervezettel kapcsolatos első észrevételeit.

46 A felperes 2009. február 27-én kiegészítő észrevételeket terjesztett elő, amelyben előadta, hogy a vele szemben indított eljárás szabálytalan volt.

47 2009. március 12-én a felperes megkapta aláírásra az ülésről készített jegyzőkönyv végleges változatát. A dokumentumot aláírás nélkül visszaküldte azzal az indokolással, hogy az nem tükrözte az általa tett valamennyi észrevételt.

48 2009. április 1-jei feljegyzésében a Bíróság hivatalvezetője tájékoztatta a felperest, hogy a 2008. december 9-i és 10-i elektronikus levelek elküldésének vétkes jellege miatt [az Európai Unió tisztviselőinek] személyzeti szabályzata IX. mellékletének 11. cikkében szabályozott fegyelmi eljárás megindításáról határozott, »amelynek célja írásbeli figyelmeztetés vagy megrovás jogkövetkezményének alkalmazása a fegyelmi tanáccsal való konzultáció nélkül«. Ezenkívül hozzátette, hogy mielőtt a felperes magatartásának minősítéséről és az esetleg kiszabandó büntetésről állást foglalna, az említett 11. cikk alapján második meghallgatást tart.

49 A Bíróság hivatalvezetője által tartott második felperesi meghallgatásra 2009. május 8-án került sor […] […]

54 2009. július 10-én a Bíróság hivatalvezetője mint kinevezésre jogosult hatóság meghozta a felperessel szemben írásbeli figyelmezetés fegyelmi büntetést kiszabó határozatot, amelynek indokolása szerint »a felperes megsértette tisztsége méltóságát [az Európai Unió tisztviselőinek] személyzeti szabályzata 12. cikkének megsértésével azáltal, hogy [egysége] valamennyi tagjának elküldte a 2008. december 9-i és 10-i elektronikus leveleket« (a továbbiakban: 2009. július 10-i büntetés). […]

59 A felperes 2009. november 10-i levelében [az Európai Unió tisztviselőinek] személyzeti szabályzata 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtott be a 2009. július 10-i büntetéssel szemben […]. […]

61 2010. január 22-i levelében […] a panaszok elbírálásával megbízott bizottság a 2010. február 9-re kitűzött meghallgatására idézte a felperest. […]

65 A felperes [a panaszok elbírálásával megbízott bizottságnak] címzett 2010. február 19-i levelében [jelezte], hogy álláspontja szerint a panaszok elbírálásával megbízott bizottságnak nincs hatásköre az általa benyújtott panaszra.

66 2010. március 15-én közölt 2010. március 10-i határozatában a panaszok elbírálásával megbízott bizottság elutasította a 2009. július 10-i büntetéssel szemben benyújtott panaszt."

Az elsőfokú eljárás *[omissis]*

5 A Közszolgálati Törvényszék Hivatalához 2010. június 22-én benyújtott keresetlevelével a fellebbező keresetet terjesztett elő, amelyet F-48/10. számon vettek nyilvántartásba (a továbbiakban: F-48/10. sz. kereset), amely egyrészt a kinevezésre jogosult hatóság 2009. július 10-én hozott, írásbeli figyelmeztetés büntetést kiszabó határozatának (a továbbiakban: 2009. július 10-i büntetés) megsemmisítésére, valamint – amennyiben szükséges – az e büntetés ellen benyújtott panaszt elutasító határozat megsemmisítésére irányult, másrészt pedig nem vagyoni kárának megtérítése címén 50 000 euró megfizetését kérte a Bíróságtól.

6 Ellenkérelmében a Bíróság többek között az F-48/10. sz. kereset elutasítását kérte.

[omissis]

11 A 2012. január 25-i tárgyalás megnyitásakor a fellebbező az elfogulatlanság, pártatlanság és függetlenség hiányának valószínűsítése miatt kifejezett kérelmet terjesztett elő az előadó bíró kizárása iránt, aki a fenti 7. pontban hivatkozott levél után a Közszolgálati Törvényszék elnöke és a szóban forgó ügyekben kijelölt harmadik tanács elnöke lett. E kérelemben az előadó bíró részrehajlására vonatkozó állítások között, amelyeket a fellebbező arra alapított, hogy e bíró a Közszolgálati Törvényszék elnökeként fenntartotta a Közszolgálati Törvényszék panaszok elbírálásával megbízott bizottságát, jelezte azt is, hogy „ugyanez érvényes [az említett Törvényszék] tagjaira is, akik elfogadták az említett bizottságban tagként való részvételt, ezért e tekintetben pártatlanságuk objektíve megkérdőjeleződött".

12 Miután a fellebbező a tárgyalás elején előterjesztette kizárásra irányuló kérelmét, a Törvényszék felfüggesztette az eljárást.

13 A Közszolgálati Törvényszék hivatalvezetője 2012. február 6-i levelében esetleges észrevételek megtétele céljából megküldte a kizárásra irányuló kérelmet a Bíróságnak, amely a Közszolgálati Törvényszék Hivatalához 2012. február 17-én érkezett levelében jelezte, hogy nem tesz észrevételt, és a kérelem tárgyában való döntést a Közszolgálati Törvényszék megítélésére bízza. 2012. március 29-i indokolt határozatában a Közszolgálati Törvényszék második tanácsának elnöke mind az előadó bíró, mind a Közszolgálati Törvényszék panaszok elbírálásával megbízott bizottságába beosztott két bírája tekintetében elutasította a kizárásra irányuló kérelmet.

14 A hivatalvezető 2012. április 4-i levelében a feleket új tárgyalásra idézték, amelyet 2012. május 10-én tartottak.

15 2012. december 5-én a Közszolgálati Törvényszék (harmadik tanács) kihirdette a megtámadott ítéletet.

[omissis]

A megtámadott ítélet *[omissis]*

Az F-48/10. sz. ügyben előterjesztett keresetről

28 A fellebbező a megsemmisítésre irányuló kereseti kérelmei alátámasztása érdekében hat jogalapra hivatkozott, amelyek közül az első a panaszok elbírálásával megbízott bizottság hatáskörének hiányán és a Bíróság 2004. május 4-i, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata értelmében a kinevezésre jogosult hatóságra, valamint az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei értelmében a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóságra ruházott jogkörök gyakorlásáról szóló határozata (a továbbiakban: 2004. május 4-i határozat) 4. cikkének jogellenességén, a második a fegyelmi eljárásnak – a védelemhez való jognak, a kontradiktórius eljárás elvének és a személyzeti szabályzat IX. melléklete 1–3. cikkének megsértése miatti – szabálytalanságán, a harmadik a személyzeti szabályzat 12. cikkének, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 10. cikkének megsértésén, továbbá nyilvánvaló értékelési hibán, a negyedik a kinevezésre jogosult hatóság vonatkozásában fennálló érdekellentéten, a Bíróság alapokmánya 2. és 10. cikkének megsértésén, a személyzeti szabályzat 11a. cikkének, a helyes hivatali magatartás európai kódexe 8. cikkének, az Alapjogi Charta 41. cikkének, továbbá a tárgyilagosság, pártatlanság és függetlenség alapelveinek megsértésén, az ötödik a védelemhez való jog és a fegyveregyenlőség elve megsértésén, a hatodik visszaélésen és a hatáskör túllépésén, valamint a gondoskodási kötelezettség és a gondos ügyintézés elveinek megsértésén alapult.

29 A megtámadott ítélettel a Közszolgálati Törvényszék teljes egészében elutasította a keresetet.

[omissis]

A Törvényszék előtti eljárás és a felek kérelmei

32 A Törvényszék Hivatalához 2013. február 14-én benyújtott beadványával a fellebbező előterjesztette a jelen fellebbezést.

33 A fellebbező a Törvényszék Hivatalához 2013. február 26-án benyújtott levelében neve elhallgatását kérte, amely kérelemnek a fellebbezési tanács elnöke 2013. március 6-i határozatával helyt adott.

34 2013. szeptember 19-én a Bíróság előterjesztette válaszbeadványát. Az írásbeli szakasz 2013. december 2-án fejeződött be.

35 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (fellebbezési tanács) megállapította, hogy a felek egyike sem terjesztett elő tárgyalás tartása iránti kérelmet az írásbeli szakasz befejezéséről való értesítéstől számított egy hónapon belül, és az eljárási szabályzat 146. cikke alapján úgy döntött, hogy az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz.

36 A fellebbező azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– adjon helyt az F-88/09. és F-48/10. sz. ügyben első fokon előterjesztett kereseti kérelmeinek;

– kötelezze a Bíróságot az elsőfokú eljárásban és a jelen fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.

37 A Bíróság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a fellebbezést;

– kötelezze a fellebbezőt a költségek viselésére.

A fellebbezésről

38 Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező tizenegy jogalapra hivatkozik. Az első jogalapot a Közszolgálati Törvényszék harmadik tanácsa pártatlanságának hiányára alapítja. A második jogalap a hatékony jogorvoslathoz való jog megsértésén alapul, mivel a fellebbező álláspontja szerint a Közszolgálati Törvényszék által a szolgálat érdekeivel kapcsolatos, a személyzeti szabályzat 7. cikkének (1) bekezdése szerinti feltétel tiszteletben tartása fölött gyakorolt felügyelet korlátozott. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Közszolgálati Törvényszék második tanácsa elnökének nem volt hatásköre a 2012. január 25-i kizárás iránti kérelem tárgyában való döntésre. A negyedik jogalap a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésén alapul, mivel a Közszolgálati Törvényszék eljárási szabályzata nem ad lehetőséget a bíró kizárása iránti kérelmet elutasító határozattal szemben jogorvoslati kérelem benyújtására. Az ötödik jogalap egyrészt az áthelyezésről szóló határozatot és a 2009. július 10-i büntetést megalapozó indokolás valóságtartalmának megállapítására vonatkozó kötelezettség megsértésén, másrészt a tények elferdítésén alapul. A hatodik jogalap téves jogalkalmazáson alapul, mivel a Közszolgálati Törvényszék tévesen ítélte úgy meg, hogy az áthelyezésről szóló határozat meghozatala kizárólag a személyzeti szabályzat 7. cikkének (1) bekezdése szerinti értelemben vett szolgálati érdeket szolgálta. A hetedik jogalap szerint a Közszolgálati Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben tévesen ítélte meg úgy, hogy a kinevezésre jogosult hatóság betartotta a besorolási fokozat és a munkahely közötti megfelelőség szabályát. A nyolcadik jogalap a védelemhez és a meghallgatáshoz való jog megsértésén alapul. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Közszolgálati Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben tévesen ítélte meg úgy, hogy elfogadhatatlanok azok a kártérítés iránti kereseti kérelmek, amelyek az amiatt elszenvedett állítólagos kár megtérítésére irányultak, hogy az áthelyezésről szóló határozatot valamennyi munkatárs számára hozzáférhetővé tették. A tizedik jogalap szerint egyrészt a Közszolgálati Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a panaszok elbírálásával megbízott bizottságnak hatásköre volt a 2009. július 10-i büntetéssel szemben benyújtott panasz elutasítására, másrészt azon, hogy a Közszolgálati Törvényszék nem hozott határozatot a 2004. május 4-i határozat 4. cikkének jogellenességére alapított jogalapról. A tizenegyedik jogalap egyrészt azon alapul, hogy a Közszolgálati Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben tévesen ítélte meg úgy, hogy a kinevezésre jogosult hatóság tiszteletben tartotta a személyzeti szabályzat IX. mellékletének 1. és 3. cikkét, másrészt a védelemhez való jognak és a kontradiktórius eljárás elvének megsértésén alapul.

[omissis]

Az F-48/10. sz. ügyben előterjesztett keresettel kapcsolatos jogalapokról

A tizedik jogalapról, amely egyrészt azon alapul, hogy a Közszolgálati Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a panaszok elbírálásával megbízott bizottságnak hatásköre volt a 2009. július 10-i büntetéssel szemben benyújtott panasz elutasítására, másrészt azon, hogy a Közszolgálati Törvényszék nem hozott határozatot a 2004. május 4-i határozat 4. cikkének jogellenességére alapított jogalapról

138 A fellebbező kifogásolja a megtámadott ítélet 226–228. pontját, amelyben a Közszolgálati Törvényszék mint hatástalant elutasította azt a jogalapot, amely a panaszok elbírálásával megbízott bizottság hatáskörének hiányán alapult, azzal az indokkal, hogy mivel a 2009. július 10-i büntetéssel szemben benyújtott panaszt elutasító határozat önálló tartalom nélküli megerősítő aktus, annak megsemmisítése

nem lehetett hatással a 2009. július 10-i büntetés jogszerűségére. Álláspontja szerint a Közszolgálati Törvényszék ezt az okfejtést nem alapozhatja egy hatáskörrel nem rendelkező szerv által hozott, panaszt elutasító határozatra.

139 A Bíróság vitatja a fellebbező érvelését.

140 Első fokon a fellebbező kérte a 2009. július 10-i büntetés megsemmisítését, valamint – amennyiben szükséges – a 2009. július 10-i büntetéssel szemben benyújtott panaszt elutasító határozat megsemmisítését (megtámadott ítélet, 69. pont).

141 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint bármely panaszt elutasító határozat, akár hallgatólagos, akár kifejezett, önmagában csupán megerősíti azt az aktust vagy a cselekvés elmulasztását, amelyet a panaszos kifogásol, és önmagában véve nem megtámadható aktus, így az ilyen, az eredeti határozathoz képest önálló tartalommal nem bíró határozat ellen előterjesztett kérelmeket az eredeti aktussal szembeni kérelmeknek kell tekinteni (1988. június 16-i végzés, Progoulis kontra Bizottság, 371/87, EBHT, EU:C:1988:317, 17. pont; 2004. március 2-i ítélet, Di Marzio kontra Bizottság, T-14/03, EBHT-KSZ, EU:T:2004:59, 54. pont). A panaszt elutasító határozat önálló tartalom nélküli megerősítő aktus, amennyiben nem értékeli újra a panaszos helyzetét új jogi vagy ténybeli elemek alapján (2011. szeptember 21-i ítélet, Adjemian és társai kontra Bizottság, T-325/09 P, EBHT, EU:T:2011:506, 32. pont, valamint 2014. május 21-i ítélet, Mocová kontra Bizottság, T-347/12 P, EBHT [Kivonatok], EU:T:2014:268, 34. pont).

142 A fenti 141. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján a Közszolgálati Törvényszék a megtámadott ítélet 227. pontjában megállapította, hogy az adminisztráció nem értékelte újra a fellebbező helyzetét új jogi és ténybeli elemek alapján, és így a panaszt elutasító határozatot a 2009. július 10-i büntetést tisztán megerősítő jellegű határozatnak kell tekinteni. Ebből arra a következtetésre jutott, hogy a panaszt elutasító határozat megsemmisítése nem lehetett hatással a 2009. július 10-i büntetés jogszerűségére, ezért a panaszok elbírálásával megbízott bizottság hatáskörének hiányára alapított jogalapot, amely a panaszt elutasító határozat megsemmisítésére irányult, mint hatástalant el kellett utasítani.

143 Rá kell mutatni ugyanakkor, hogy a fellebbező az elsőfokú eljárásban hivatkozott, a panaszok elbírálásával megbízott bizottság hatáskörének hiányára alapított jogalapjával a 2009. július 10-i büntetés ellen benyújtott panaszát elutasító említett bizottság összetételét kifogásolta. E jogalap tehát arra a kérdésre vonatkozott, hogy a fellebbező panaszának vizsgálatára olyan szabályszerű eljárásban került-e sor, amely a 2009. július 10-i büntetéstől eltérő határozat meghozatalát eredményezhette volna. Következésképpen a fellebbezőnek nem csupán a 2009. július 10-i büntetés megsemmisítéséhez, hanem a panaszt elutasító határozat megsemmisítése iránti kérelemhez is valós és elkülöníthető érdeke fűződött.

144 Ha ugyanis a fenti 141. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alkalmazására arra való tekintet nélkül kerülne sor, hogy a szóban forgó jogalap magával a panasszal összefüggő igazgatási eljárással kapcsolatos, nem pedig a panasz tárgyát képező eredeti aktussal, az kizárná a pert megelőző eljárásra vonatkozó bármifajta panasz lehetőségét, és így megfosztaná a panaszost egy olyan eljárás igénybevételétől, amelynek az a célja, hogy lehetővé tegye és elősegítse a tisztviselők és az adminisztráció közötti esetleges jogviták egyezség útján történő rendezését, és hogy arra kötelezze a tisztviselőt alkalmazó hatóságot, hogy a szabályok betartásával a tisztviselő esetleges kifogásai alapján felülvizsgálja a határozatát (lásd ebben az értelemben: Mocová kontra Bizottság ítélet, fenti 141. pont, EU:T:2014:268, 38. pont).

145 E tekintetben megalapozatlannak kell tekinteni a Bíróság érvelését, amely szerint a fellebbezőnek az eredeti aktus megsemmisítése iránti kereset előterjesztését követően nem fűződött érdeke a panaszt elutasító határozat megsemmisítése iránti kérelemhez azért, mert még ha a panasszal kapcsolatos eljárás szabályszerűtlen is lett volna, akkor is célszerűtlen lenne, hogy az adminisztráció új határozatot

hozzon a panasz tárgyában, amennyiben a fellebbező magától a bíróságtól kérte az eredeti aktus megsemmisítését. Ellentétben azzal, amire a Bíróság hivatkozik, a panaszos ahhoz fűződő érdekét, hogy a panasszal kapcsolatos eljárást szabályszerűen folytassák le, és ezért szabálytalanság esetén a panaszát elutasító határozatot semmisítsék meg, önállóan kell értékelni, nem pedig a panasz tárgyát képező eredeti aktussal szemben esetlegesen előterjesztett keresettel összefüggésben. Másként az érdekelt soha nem hivatkozhatna a panasszal kapcsolatos eljárás szabálytalanságára, és ez minden olyan esetben megfosztaná az adminisztráció által hozott határozat rendes pert megelőző felülvizsgálatának előnyétől, amikor a panasszal érintett eredeti aktus ellen peres eljárásban keresetet terjesztenek elő.

146 Következésképpen, tekintettel a panasszal összefüggő eljárással kapcsolatos szóban forgó jogalap tárgyára, a fellebbező számára lehetővé kell tenni, hogy az uniós bíróság a panaszát elutasító határozat jogszerűségét is felülvizsgálja, és ne csupán a 2009. július 10-i büntetés jogszerűségét.

147 Meg kell tehát állapítani, hogy a Közszolgálati Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor mint hatástalant elutasította a panaszok elbírálásával megbízott bizottság hatáskörének hiányára alapított jogalapot.

148 Következésképpen a tizedik jogalap megalapozott.

[omissis]

162 A fentiek következtében a fellebbezésnek részben helyt kell adni, és a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni a fenti 140–147. pontban megállapított téves jogalkalmazással érintett részében.

Az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetről

163 A Bíróság alapokmánya I. melléklete 13. cikke (1) bekezdésének megfelelően, ha a fellebbezés megalapozott, a Törvényszék a Közszolgálati Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi, és a jogvitát érdemben maga dönti el. Amennyiben azonban a per állása az érdemi döntést nem teszi lehetővé, a Törvényszék az ügyet határozathozatalra visszautalja a Közszolgálati Törvényszékhez.

164 A jelen ügyben a Törvényszék rendelkezésére állnak a szükséges tények ahhoz, hogy az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereset tárgyában döntsön.

165 Tekintettel arra, hogy a fellebbezésnek a Törvényszék csak részben adott helyt, és hogy a megtámadott ítéletet csak a fenti 140–147. pontban megállapított téves jogalkalmazással érintett részében helyezte hatályon kívül, meg kell állapítani, hogy a Közszolgálati Törvényszék egyéb, az említett hibával nem érintett megállapításai jogerőre emelkedtek. A Törvényszék feladata tehát csupán a fellebbező által az F-48/10. sz. ügyben hivatkozott jogalap vizsgálata, amely a panaszok elbírálásával megbízott bizottság hatáskörének hiányán és a 2004. május 4-i határozat 4. cikkének jogellenességén alapul.

166 A Közszolgálati Törvényszék előtti eljárásban a fellebbező azt állította, hogy az általa a 2009. július 10-i büntetéssel szemben előterjesztett panasz vizsgálatát végző panaszok elbírálásával megbízott bizottság, amely a Bíróság egy bírájából és két főtanácsnokból állt, szabálytalanul volt megalakítva. E tekintetben először is arra hivatkozott, hogy a Bíróság alapokmányának 4. cikke úgy rendelkezik, hogy „[a] bírák semmilyen politikai vagy közigazgatási hivatalt nem tölthetnek be”. Másodszor hivatkozott a Bíróság alapokmányának 12. cikkére, amelyből kitűnik, hogy a tisztviselők és a Bíróság egyéb alkalmazottai „az elnök felügyelete alatt a hivatalvezetőnek tartoznak felelősséggel”, és ezért kizárólag a hivatalvezető és a Bíróság elnöke járhat el kinevezésre jogosult hatóságként. Harmadszor azt állította, hogy a 2004. május 4-i határozat 4. cikke, amely úgy rendelkezik, hogy „a panaszok elbírálásával megbízott bizottság gyakorolja az alapszabály által a [kinevezésre jogosult hatóságra] ruházott jogköröket” a panaszok tárgyában hozott határozatok tekintetében, ellentétes a személyzeti szabályzat – Bíróság

alapokmányának 4. és 12. cikkével együttesen értelmezett – 2. cikkének (1) bekezdésével, amely úgy rendelkezik, hogy minden intézmény meghatározza, hogy szervezetén belül ki gyakorolja az e személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört. Egyébiránt a fellebbező azt állította, hogy a Bíróság alapokmánya nem teszi lehetővé sem a hivatalvezető, sem a Bíróság elnöke számára, hogy az őket megillető, kinevezésre jogosult hatóságra telepített jogköröket átruházzák.

167 Először is meg kell állapítani, hogy a fellebbező mindössze annyit tesz, hogy ismerteti a Bíróság alapokmánya 4. cikke első bekezdésének tartalmát, amelynek értelmében „[a] bírák semmilyen politikai vagy közigazgatási hivatalt nem tölthetnek be”, és azt állítja, hogy a Bíróság elnöke kivételével a többi bíró és főtanácsnok nem tölthet be semmilyen közigazgatási hivatalt, többek között nem járhat el kinevezésre jogosult hatóságként a panaszok elbírálásával megbízott bizottságban. Ezt az állítást semmilyen jogi érveléssel nem támasztja alá. Márpedig, amint arra a Bíróság a Közszolgálati Törvényszék előtt hivatkozott, e rendelkezés célja az, hogy biztosítsa a bírák függetlenségét mind tisztségük gyakorlása alatt, mind azt követően, többek között a tagállamokkal és az Unió más intézményével szemben. A Bíróság alapokmánya 4. cikkének többi bekezdése szintén a bírák függetlenségének megőrzésére irányuló ezen törekvést tükrözi. A fellebbező azonban nem tulajdoníthat a Bíróság alapokmánya 4. cikke első bekezdésének olyan tartalmat, amely kizárja az intézmény belső igazgatásával kapcsolatos tisztségek gyakorlását. Amint arra a Bíróság a Közszolgálati Törvényszékhez benyújtott irataiban alappal mutat rá, az, hogy a bírák ellátnak az intézmény belső igazgatásával kapcsolatos tisztségeket, nem veszélyezteti a függetlenségüket, és az intézmény igazgatási önállóságának biztosítását teszi lehetővé.

168 Ezen túlmenően a fellebbező arra az állításra szorítkozik, hogy a Bíróság alapokmányának 12. cikkére tekintettel, amely úgy rendelkezik, hogy a Bíróság mellett dolgozó tisztviselők és egyéb alkalmazottak „az elnök felügyelete alatt a hivatalvezetőnek tartoznak felelősséggel”, csupán a hivatalvezető és a Bíróság elnöke gyakorolhatja a személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott jogköröket. Nem bizonyítja azt sem, hogy mennyiben egyeztethető össze a Bíróság alapokmánya 12. cikkének általa tulajdonított értelmezése – azaz hogy e rendelkezés a hivatalvezető és a Bíróság elnöke számára tartja fenn a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott jogkörök gyakorlását – a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdésével, amely úgy rendelkezik, hogy minden intézmény meghatározza, hogy szervezetén belül ki gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatáskört. A fellebbező ugyanis mindössze annyit állít, hogy a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdését a Bíróságot illetően kizárólag a Bíróság alapokmányának 4. és 12. cikkével együttesen lehet értelmezni.

169 Ilyen feltételek mellett, anélkül hogy állítását más módon is alátámasztaná, a fellebbező nem hivatkozhat alappal arra, hogy a személyzeti szabályzat Bíróság alapokmánya 4. és 12. cikkével együttesen értelmezett 2. cikkének (1) bekezdése ellentétes a 2004. május 4-i határozat 4. cikkével, amelynek értelmében a panaszok elbírálásával megbízott bizottság gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott jogköröket a panaszok tárgyában hozott határozatok tekintetében.

170 Ebből következően a fellebbező által az F-48/10. sz. ügyben az elsőfokú eljárásban hivatkozott jogalapot, amely a panaszok elbírálásával megbízott bizottság hatáskörének hiányán és a 2004. május 4-i határozat 4. cikkének jogellenességén alapult, e tekintetben el kell utasítani. Következésképpen az F-48/10. sz. keresetet e tekintetben el kell utasítani.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (fellebbezési tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék az Európai Unió Közszolgálati Törvényszékének (harmadik tanács) Z kontra Bíróság ítéletét (F-88/09 és F-48/10, EBHT-KSZ, EU:F:2012:171) hatályon kívül helyezi annyiban, amennyiben az hatástalanként elutasította az F-48/10. sz. ügyben előterjesztett, a panaszok elbírálásával megbízott bizottság hatáskörének hiányára és az Európai Unió Bírósága 2004. május 4-i, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata értelmében a kinevezésre jogosult hatóságra, valamint az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei értelmében a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóságra ruházott jogkörök gyakorlásáról szóló határozata 4. cikkének jogellenességére alapított jogalapot.

2) A Törvényszék a fellebbezést ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Törvényszék az F-48/10. sz. ügyben előterjesztett keresetet elutasítja annyiban, amennyiben az a panaszok elbírálásával megbízott bizottság hatáskörének hiányára és az Európai Unió Bírósága 2004. május 4-i, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata értelmében a kinevezésre jogosult hatóságra, valamint az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei értelmében a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóságra ruházott jogkörök gyakorlásáról szóló határozata 4. cikkének jogellenességére alapított jogalapon alapult.

4) A jelen eljárásban felmerült költségeket illetően Z köteles viselni a Bíróság részéről felmerült költségek háromnegyedét és maga viseli saját költségeinek háromnegyedét, a Bíróság pedig maga viseli saját költségeinek egynegyedét és köteles viselni a Z részéről felmerült költségek egynegyedét.

Jaeger Kanninen Gratsias

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. június 19-i nyilvános ülésen.

Aláírások